

steren har svaret. Ministeren gik ud fra, at det, der berettigede Regjeringen til at meddele en saadan Koncession, er den Omstændighed, at Staten er Eier af Havet, og saa siger den ærede Forespørger: Men hvorledes kan der da meddeles Koncession med Hensyn til at indvinde Land derfra; thi saa veed man jo ikke, om den Paagjældende, der har faaet denne Afgang, kan blive Eier af det indvundne Land. Indenrigsministeren har fremhævet, at en Koncession kun gaar ud paa, at der fra Statens, fra det Offentliges Side ikke er Noget til Hinder for, at denne Indtagning af et vist Landterritorium kommer til at finde Sted. Derved har han besvaret Spørgsmaalet; thi hvorvidt de Paagjældende blive Eiere deraf, eller hvorledes Retsforholdet for Dvrigt maatte stille sig, derpaa har Regjeringen ved Koncessionen slet ikke indladt sig. Jeg kommer derved til at berøre et af de Spørgsmaal, som jeg ligesom det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sag) betragter som Hovedpunktet i Sagen, men som egentlig ikke er Gjenstand for Forespørgselen. Det er det i praktisk Henseende betydningsfulde Punkt, hvorledes det har sig med Landvæsenkommissionernes Myndighed til at kunne afgjøre Spørgsmaal, der reise sig. Det er jo vist, at Regjeringen ikke er i Stand til at overdrage Dommermyndighed eller til at inddrage under Dommermyndigheden, hvad der ikke i Medfør af Loven er henlagt under den; men der er heller ikke i Almindelighed tillagt Landvæsenkommissionerne en saa ubegrænset Myndighed til at afgjøre Tvistigheder, som maatte opstaa. Naar en Landvæsenkommission bliver nedlat, er jo Fremgangsmaaden den, at det overlades til den at afgjøre Tvistigheder, som dreie sig om de Anliggender, der henhøre under Landvæsenkommissionens almindelige Myndighed, men Spørgsmaalet om, hvem der skal være Eier eller ikke Eier, kommer ikke saaledes umiddelbart til at foreligge Landvæsenkommissionen. Saaledes som den ærede Minister fremhævede, er jo Fremgangsmaaden den, at Landvæsenkommissionen indkalder ved de enkelte Leiligheder, enten det nu er i Anledning af en saadan Indvinding fra Havet eller et andet Spørgsmaal, der reises, alle de

Paagjældende og opfordrer dem til at komme frem med de Indsigelser, de maatte have. De fremkomne Indsigelser afgjøres saa af Landvæsenkommissionen, men selve Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendomsretten kommer til at tilhøre de Vedkommende i de forffjellige Tilfælde, hvor der kan være Tale derom, bliver kun middelbart berørt under det, som Landvæsenkommissionen skal afgjøre. Hvad der skal behandles, kommer frem som Indsigelser, der fremsættes fra de paagjældende Eodseteres Side, og i alt Fald er det en Rettighed, som disse Eodsetere paastaa tilkommer dem, der vil blive Gjenstand for Afgjørelse, og derimod er det Spørgsmaal, som den ærede Forespørgers Uttringer have dreiet sig om, jo Spørgsmaalet om selve Eiendomsretten, men han vil let se, at det kommer kun middelbart til at træde frem, idet der kun kan blive Spørgsmaal for Landvæsenkommissionen om at afgjøre den Indsigelse, der er kommen frem med Hensyn til den Benyttelse, som vil kunne indtræde paa Grund af Forandringerne i Territoriets Bessaffenhed. Der er af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sag) gjort meget stærke Angreb paa Landvæsenkommissionerne, ikke i deres Helhed, men paa hvad der ofte kunde finde Sted paa Grund af deres uheldige Sammensætning. Jeg tror, at det ærede Medlem fælder for streng en Dom over Landvæsenkommissionerne ved en saadan Udtalelse. Jeg tror, at den ærede Rigsdagsmand gjorde sig skyldig i det Samme som den ærede Forespørger. Det forekommer mig, at de forffjellige Grundringer, der fra hans Side bleve fremsatte med Hensyn til Landvæsenkommissionernes Sammensætning og Virksomhed, i Grunden slet ikke staa i Forbindelse med, hvad der her er Tale om, thi de Anker, som den ærede Rigsdagsmand fremsatte, dreiede sig egentlig om Landvæsenkommissionernes Sammensætning i deres Helhed med Hensyn til de utallige forffjelligartede Tilfælde, som der kan være Spørgsmaal om at drage ind under Landvæsenkommissionerne. Jeg vil oprigtig talt sige, at jeg i den ærede Folkethingsmands Udtalelse ikke fandt noget Holdpunkt, som kunde siges at staa i Forbindelse med, hvad der var